

Hayatımızı Yılana Dönüştüren Yalan

► *Sebepler ne olursa olsun; bir şeyleri kaybetmekten korktuğumuzdan ötürü yalan söylüyor olabiliriz. Bir taraftan yalan söylerken, diğer taraftan da doğru olan bir konu hedefini şaşırmış olacaktır ki, bu durumda yalan yalanı çekecektir. Sonuç itibarıyla bu yalanlar yığın halini alacak ve "Senin hayatın yalan!" dedirtecek duruma gelecektir.*

İnsanlar bir arada yaşayarak, birbirlerinin ihtiyaçlarını temin ederler. Kimisi ayakkabıcıdır, kimisi fırın işletir. Daha yüzlerce meslek erbabı, birbirlerine yardımcı olmak amacıyla vardır. Toplumsal düzenin her zaman güvenli ve huzurlu bir şekilde ilerleyebilmesi için de insanların birbirlerine güvenmesi esastır.

Toplumsal dengeleri altüst eden, hayatı adeta bir yılana dönüştüren yalana neden başvuruyoruz? Bir hata yapmanın sonucunda karşımızdaki insanı kaybetmekten korktuğumuz için olabilir. Sebep ne olursa olsun; bir şeyleri kaybetmekten korktuğumuzdan ötürü yalan söylüyor olabiliriz. Bir taraftan yalan söylerken, diğer taraftan da doğru olan bir konu hedefini şaşırmış olacaktır ki, bu durumda yalan yalanı çekecektir. Sonuç itibarıyla bu yalanlar yığın halini alacak ve "Senin hayatın yalan!" dedirtecek duruma gelecektir. İnsan olarak hatalar yapabiliriz. Önemli olan, bu hataları her zaman göğüslemektir. Bir karara vardığımız zaman, sonucu ne olursa olsun kararımızın ardında durmamız gerekir. Kısacası, sözümüzün eri olmalıyız. Böyle olması durumunda, aldığımız kararın arkasına gizlenmeyecek ve korkmayacağız.

İnsanlar birbirlerine güvenmek ister; bu gibi durumlar, insanların güvenlerini sarsma konusunda önemli

rol oynarlar. Dolayısıyla yalan söyleyenler, insanlar tarafından güvensiz kişi olarak ilân edilirler. Bu vakitten sonra söylediğiniz sözlere de kimse itibar etmeyecektir. Buna, bir nevi toplumsal cezalandırma yöntemi denilebilir.

Hayata Yeni Atılan Çocuklar Neden Yalan Söyler?

Çocukların eğitiminde maalesef titiz davranmıyoruz. Yaptıkları hatalar ya da yanlışlar sonucunda, kaldıramayacakları şekilde cezalandırıyoruz onları. Henüz düşünce mekanizması tamamen işlemeyen çocuk, bu cezanın ağırlığı ile suçunu kestiremeyecektir. Dolayısıyla çocukta bir korku hâkim olacaktır. Bu korkunun yan etkisi de kendisini kısa zaman içinde gösterir. Bir çocuk yalan söylüyorsa, artık korkmaya başlamış demektir.

Çocuğa bir şey sorduğunuz zaman yalan söylüyorsa, ya sizin ona vereceğiniz cezadan korkuyordur ya da çok sevdiği bir şeyi elinden almanızdan korkmaktadır. Çocukların hataları ya da yanlışları sonucunda onlara, taşıyamayacağı cezalar verilmemelidir. Suç ile ceza eşit olmalıdır ki çocuk yaptığı hayati ya da yanlış kavrayabilsin. Bunu kavrayabilsin ki, bir daha aynı eylemi gerçekleştirmesin. Bunu da öğrenmelidir ki, kendisine güvensin ve korkmaması gereken yerde

kaçmasın. Çocukların taptaze bir hafızası vardır, ne verirsiniz anında kaydedeceklerdir. Bu yüzdendir ki, onlara faydalı eylemlerimizle örnek olarak daha iyiye ulaşmalarını sağlamak mümkündür.

Bir çoban, sürüyü otlatıyormuş. Camı sıkıldığından, köylülerle dalga geçmek için sürüye kurt dadandı diye bağırması. Herkes telaşla sürüye koşmuş ama etrafta kurt görememişler; bizim çoban da gülmekten kırılmış. Çoban bunu birkaç kez daha tekrarlamış. Bir süre sonra gerçekten kurt dadanmış sürüye ve çoban bağırmasına rağmen, kimse gelmemiş. İşte çoban, o an hatasını anlamış fakat iş isten geçmiştir.

Hayat bize sunulan bir nimet; insanların gönlünde edindiğimiz güvenilir insan kimliği de büyük bir nimet. Bazen sırf kendimiz eğlenelim diye uluorta söylediğimiz sözler, gün gelir bizim başımıza dert olabilir. Toplumumuzda belki pek fazla önemsenmeyen bu durumun, aslında toplumda gizliden gizliye yaralar açtığını ve bu yaraların büyüyerek yayılmasıyla büyük sorunlara meydan vereceğini unutmamak gerekir. Çobanın küçük bir şakasının sonucunda koca bir sürü helak olup gitti.

Toplumsal bir gereklilik olan huzur ve güveni, birey olarak sağlamak zorundayız. Huzur ve güvenin olmadığı yerde, cesareten söz edilemez!